AKBABA

Ispanyada :
Mevkii iktidar !.

Çünkü

Radyolin

Diş doktorunun bütün hastalarına söylediği gibi dişleri sadece parlatmakla kalmıyarak onları mikroplardan, muzır salyalardan ve hamızlardan temizleyip çelik gibi sağlamlık veren yegâne iksirdir.

Her sabah - Her öğleyin Her akşam yemeklerden sonra

RADYOLİN

Sabırsızlıkla beklenen
300 defa çalmakla bozulmıyan
ve Almanyada yapılan

POLYDOR

Marka gramofon plâkları piyasaya çıkmıştır.

Ürgüplü REFİK BAŞARAN

8001 { Hacılar türküsü / Kayserili Hacıbey türküsü
8002 { Tello can (Türkü) / Mehmet Bey türküsü

RASİH BEŞER

8005 { Annem beni evlendir (Türkü) / Al şalım (Türkü)

Nevşehirli ÂŞIK MEHMED

8006 { Geline bak Geline (Türkü) / Hayriye Türküsü

BAYAN NEVZAT

8011 { Hele hele Türküsü / Bir inci gibi (Neva gazel)

BAYAN FAİDE YILDIZ

8012 { Ruya gibi (Hüzzam şarkı) / Aylar geçiyor (Hüseyni şarkı)

POLYDOR SAZ HEYETİ

8013 { Yeni İzmir zeybeği / Yeni Aydın zeybeği
8014 { Mevlevihane peşrevi / Bahriye çifte tellisi

POLYDOR gramofon plâklarını her yerde ısrarla isteyiniz

Türkiye toptan satış deposu: VAHE ÜTÜCİYAN
İstanbul Sultanhamam Camcıbaşı han 2 nci kat No. 10 P. K. 180

NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay sancılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisindedir. Taklitlerinden sakınınız

166

Perşembe
1 Eylül
1938
No. 243

AKBABA

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon: 22129
Sayısı: 10 Kr.

OTURMAK!

Mübalâğa sanmayınız: On sekiz milyon Türk oturuyor... Oturmak, bizde âdeta iş haline gelmiştir: Oturduğumuz yerde çalışmak, oturduğumuz yerde eğlenmek, hattâ oturduğumuz yerde kazanmak istiyoruz.

Bu katmer katmer gerdanlar, bu kat kat enseler, bu şişirilmiş Bulgar gaydası gibi göbekler, gıdasını yalnız bir şeyden alıyor: Oturmaktan!.

Bu millî hastalığımızı, galiba ilk keşfeden, meşhur şairimiz Lâedrî olacak:

Recaiye semen geldi bu mahpeste oturmaktan!

Mısraı, edebî bir eser olmaktan ziyade tıbbî bir teşhistir.

Bir çocuğa sorunuz:

— Annen ne yapıyor?

Vereceği cevap şudur:

— Oturuyor!.

Bir dosta rasgeliriz. Bizi Erenköyündeki köşküne çağırır:

— Bu pazar çoluk çocuk gelin de oturalım!..

Ve oturmak, nesillerdir, vücudümüzü, ağrılarla kaplı hantal bir et yığını haline koymaktadır.

Bahar günlerinde, ellerinde demet demet kır çiçekleri, yemyeşil yaprak yığınlarile kırlardan inen bakır yüzlü mesut insanlara adlarını sorunuz: Bir tane Ahmede, bir tane Fatmaya rastlıyamazsınız!.

Bir mebus dostum, intihap dairesini dolaşırken, sırtı çam ormanlarile kaplı bir yamacı göstererek:

— Öğle yemeğini şurada yesek, demiş...

Bütün vilâyet halkı, şaka ediyor sanarak gülüşmüşler!.

Namık Kemal'in, yarım asır evvel haykırdığı marşı, on sekiz milyon ağız, sabah akşam bir dua gibi tekrarlamalıyız:

Kalkın ey ehli vatan!...

Yusuf Ziya Ortaç

— Şu adamı görüyor musun?.. Dünkü gazetelerin birinci sayfasında resmi vardı...

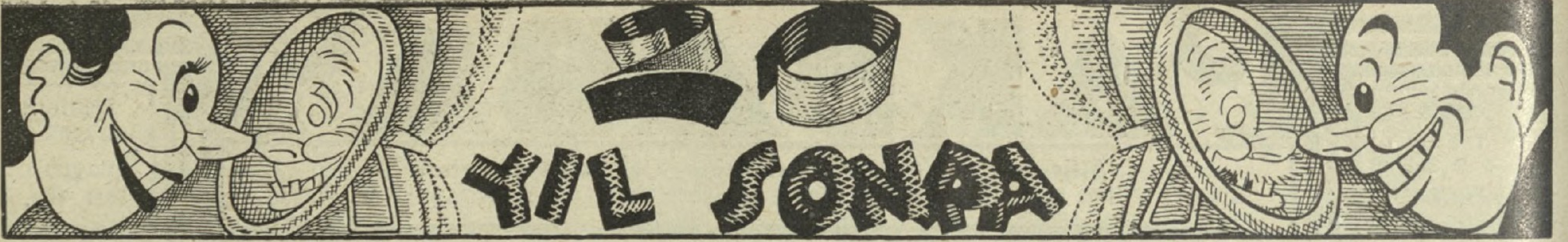
— Allah, Allah.. Hiç te halinden sabıkalıya benzemiyor!

ERKEK KADIN OLURSA!.

Operet 3 perde

Orhan Seyfinin hazırladığı bu çok zarif opereti Şehir Tiyatrosu san'atkârları pek yakında Akbaba sayfalarında oynıyacaklardır.

167

Tefrika No. 21

Yazan: FİSKE

Bir taraftan yenilip bir taraftan içiliyordu. İlk sarhoş olan Mahmud Yesari oldu. Kalktı, o hal ile bir nutuk irad etmeğe çalıştı. Dedi ki:

— Baylar, bayanlar. Bir iki dakikalık traşımı çok görmezsiniz sanırım.

Sofrada bulunanlardan Burhan Cahidin sesi işitildi:

— Yanlış, bayanlar, baylar diyecektin!.

— Hayır, baylar, bayanlar; ben öyle istiyorum. Çünkü bütün kadınlara dargınım. Hani, Allah rahmet etsin bizim Celâl Sahir'in şöyle bir şiiri vardır ya:

"Benim kadınlara ifratı hürmetim vardır!„

Benimki de bunun aksi :

"Benim kadınlara ifratı hiddetim vardır!„

Hattâ Muazzez Kaptanoğlu, isminden kız mısın oğlan mısın, pek iyi anlaşılmadığı halde sana bile dargınım.

Muazzez Kaptanoğlu yarı utanarak, yarı çekinerek:

— A, ben size ne yaptım?

Dedi.

— Kadın değil misin, daha ne yapacaksın be yahu? Evet sadede gelelim!. Baylar, bayanlar!

Elini şakağına götürdü.

— Ne söylüyordum?... Hay Allah müstahakkını versin, ben ne söylüyordum?

Yanındaki Osman Cemalin kulağına iğildi:

— Ben ne söylüyordum Osman Cemal?

— Dur bakayım, galiba taklit yapıyordun!

O da yanındaki Ömer Rızaya döndü:

— Bu ne söylüyordu!

— Arapça bir şiir okuduğunu işittim ama, alt tarafını bilmiyorum.

O da Sabiha Zekeriyaya sordu:

— Bu ne söylüyordu:

— Bir pedagoji meselesiydi ama, ne dedi hatırımda değil!

O da Halil Lûtfiye sordu:

— Bu ne söylüyordu:

— Galiba bir para meselesiydi!

O da Bürhan Ümid'e sordu:

— Bu ne söylüyordu:

— Bana Yunus Emreden bahsediyor gibi geliyor!.

O da Salih Zekiye sordu:

— Bu ne söylüyordu:

— Teokritten bahsetmiyor muydu?

O da Necip Fazıl'a sordu:

— Bu ne söylüyordu:

— Benden bahsediyordu galiba!

Mahmud Yesari, elini şakağına koydu, ne söylediğini düşünürken sızıverdi.

Arkadaşları:

— Aman uyudu, nereye götürelim?

Diye birbirlerine soruyorlardı. Ercümend Ekrem:

— Eğer rahatsız olmamasını isterseniz her zamanki yerine bırakın!

— Nereye?

— Masanın altına!

Mahmud Yesari, masanın altında hem gölge, hem havadar âlâ bir yere yerleştirildikten sonra Ercümend Ekrem ayağa kalktı ve şu nutku irticalen söyledi:

— Eli Naci, menim öz garındaşım, çığı çığı dadaşım! Devetine besyar teşeççürler ederiz. Hemmimize cennet teamları yeddirmiş, kevser şerapları içirmişsen! İlle bir dileğimiz galmışı: Sen çi ser gapudani derya olmuşsen! Drednotlari birer gayıh kimin küpeştesine asacak goccaman bir cemi gumandana verilmiştir. Ruzigâra badibaden açan da, bir hemlede ukyanusları aşarsen, Gaf dağına yanaşirsen! Bilirsen Emrika nerdedi? Brezilya nerdedi? Golombiya nerdedi? Ne mene melmeçetlerdi, ne mene insanlardi! İlle bizden Hikmet Feridun dadaşımızdan önce bu illeri cören yohdi. İşte özünden dileğimiz budi: Bizi bu melmeçetlere cötürende, bu insanları cösterende, bu iklimleri cezdirende hemmimiz özüne besyar minnettar olacaktı.

Şayet lüzum cörürsen Faik Sabri daşımız özüne müşavirlik, Ebidin Dâver garındaşımız muavinlik etmeğe hazırdi. Ne buyurursen!

Ali Naci — Hay hay, şimdi emir vereyim, hareket edelim!

Muazzez Kaptanoğlu — Ama, ben anneme haber vermedim, nasıl gideyim?

Ali Naci — Zararı yok, yolda telsiz telefonla haber verirsin. (Tayfalara) Demiri alın. Kazanları fayrap edin. Seksen mil üstünden gideceğiz. Doğru Brezilyaya! İkindi kahvesini orada içeriz. Dönüşte (Nevyork) a da uğrarız değil mi? Yalnız güvertede dolaşanlar dikkat etsin, vapurun sür'atinden hâsıl olacak rüzgâr kendilerini denize sürükliyebilir. Çünkü son sür'atle gideceğiz.

İlk önce zinciri boşanmış saatin çıkardığı ses gibi bir şey duyuldu. Sonra bir sarsıntı oldu. Bir de baktık ki Adaların açıklarındayız. Çanakkale boğazından kazasız çıktık. Adalar denizini tehlikesiz geçirdik. Fakat biraz sonra Bahri Muhitin ortalarında hava bozdu. Bir fırtına, bir kıyamet... içimizde deniz tutan tutana... Ömer Rıza yüksek sesle ayetelkürsi okuyup üflemeye başladı. Ebüzziya Velid ellerini göğe açıp kurtuluş duası okuyacağına yanlışlıkla yağmur duası okumasın mı? Fırtına yetişmiyormuş gibi arkasından bardaktan boşanırcasına bir de yağmur başladı. O zamana kadar itidalini muhafaza eden Ali Naci, bu kesif yağmur karşısında tehlikeyi haber vermeğe lüzum gördü.

— Arkadaşlar, dedi, denizin suyundan pervam yok, onu yarar geçerim. Fakat bu havadan inen tufana karşı elimizde pek az tedbir var. Maazallah bu sular gemiyi doldurarak batarsak buna karşı yapılacak şey cankurtaranlara sarılmaktır. Şimdiden ihtiyatlı bulununuz. Bir de yağmur o kadar kesif yağıyor ki önümüzü görmeğe imkân yok. İçimizde durendişliğile meşhur olan Kâzım Şinasi arkadaşımız bile bir şey göremiyor. Bir kazaya uğramak ihtimali vardır! İtidalinizi muhafaza ediniz.

(Arkası var)

Haftanın Karikatürleri

Halkın rahatça geçmesini temin için köprünün Kadıköy iskelesindeki tamirat sür'atle ilerlemektedir!.

- Gazeteler -

Kıymetleri tesbit edilecek maddeler

Belediye diğer bazı maddelerden de pazarlığı kaldıracak

— Maşallah, işi âlimliğe mi döktünüz?
— Hayır kızım, bizim küçüğe bir cam bilezik almak icap etti de, maktu fiyat listelerini karıştırıyorum!..

169

AYNA

Yazan : ERCÜMEND EKREM

Elif, doğdu doğalı köyünden dışarı çıkmamış, saf bir Anadolu kızıydı. Zaten çıksa da nereye gidecekti. Kartal yuvası gibi yüksek, yalçın kayalar üzerine kurulmuş bu yirmi hanelik (Yabanhisar) köyüne en yakın kasaba iki günlük yolda kâindi. Ayni zamanda buradan yol geçmez, hariçten hiç kimse gelip de pınarının başında dinlenmezdi.

Yabanhisarın erkekleri, Allahın çorak yarattığı bu arazide bir türlü buğday yetiştirememişlerdi. Onlar, taşların arasında kendiliğinden biten otlarla hırçın keçi sürüleri besler, hep bu hayvanların sütünden geçinirlerdi.

Üç ayda bir defa, iki gün ötedeki kaza merkezinde kurulan pazara, Yabanhisarlılar peynir götürüp satarlar, mukabilinde ele geçirdikleri beş on kuruşla da yuvalarının, çoluk çocuklarının fakirane ihtiyaçlarını temin ederlerdi.

On dört yaşında evlendirilen Elif, kocası Mevlûd'u saf fakat şiddetli bir aşk ile severdi. Köyün ufukları kadar mavi gözlerini sık sık onun gözlerine diker, oradan, manevî yorgunlukları, ıztırapları gideren en büyük ve en müessir kuvveti, aşk kuvvetini alırdı.

Mevlût da bu saf Türk kızına şiddetle merbuttu. Arada bir keçilerinin mahsulünü satmak üzere kasabaya gittiği zaman, Elif'e behemehal bir yemeni, beş arşın basma, bir cicili tarak.. her halde onun gönlünü hoş edecek bir hediye getirirdi. Her defasında da, hayatında bir şey görmemiş olan Elif, çocuk gibi sevinir, el çırpar, kocasının boynuna sarılır, sonra da bu gelen hediyeyi saatlerce, hayran, seyrederdi.

Bir gün, Mevlût, karıcağızının yayıktan toplayıp çıkardığı beş on kilo yağ ve peyniri alarak kasabanın yolunu tuttu. Dağdan aşağı inen sarp yolun başında Elif'in temiz alnına bir veda öpücüğü koyup ayrılırken, sordu:

— Elif! sana kasabadan ne getireyim?. Ne istersin?

Elif, bütün Türk kadınları gibi tok gözlü idi. Gönlünde hiç bir emel olmadığı için, omuzlarını silkti ve:

— Hiç! dedi, sağlıkla git, sağlıkla gel, o kadar.

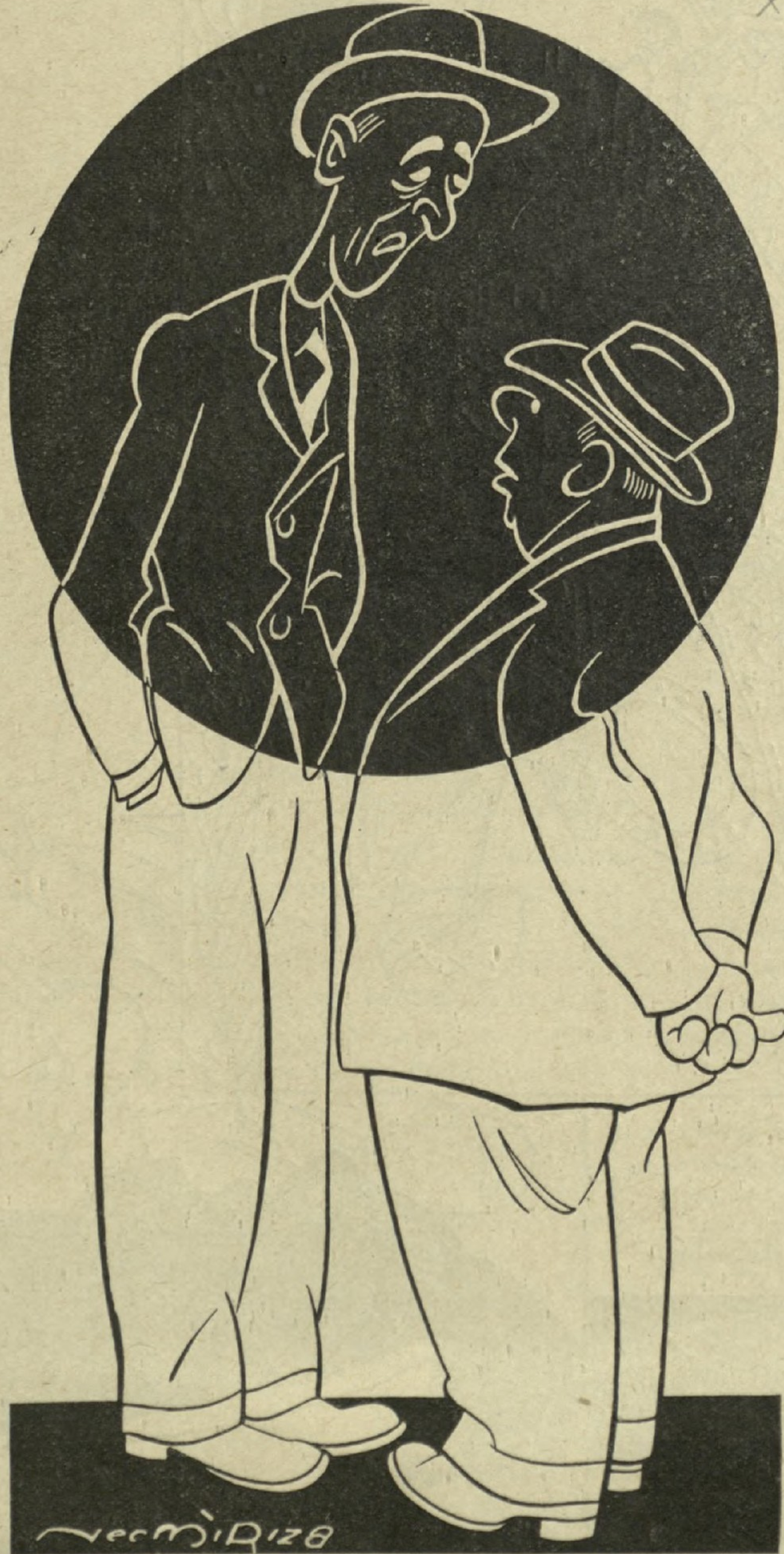
Mevlût, biraz sonra, yolun dönemeç yerinde kayboldu..

* * *

Pazarda, yağını, peynirini satmış, Mevlût, öte beri almak için dükkânların önünde dolaşıyordu. Nazarlarını en çok cezbeden, top top alacalar, dallı basmalar ve oyalı yemenilerle süslenmiş manifaturacı camekânlarile türlü türlü boncuklar, cam bilezikler ve daha buna benziyen bin çeşit eşya dolu çerçi dükkânları idi.

Bunlardan bir tanesinin mostrasında, o vakte kadar bilmediği tuhaf bir şey nazarı dikkatini celbetti. Bu, kenarı teneke çerçeveli, müstatil, parlak bir cam parçasıydı. Fakat içine bakınca, insan hem kendisini, hem de yanından gelip geçenleri görüyordu. Mevlût, sevki merakla, dükkâncıya sordu:

On kuruş olduğunu haber alınca biraz tereddüt eder gibi oldu. On kuruş köylüye çok paradır. Lâkin bu öyle güzel, öyle tuhaf bir şeydi ki, hiç şüphesiz Elif bunu görünce deli gibi sevinecekti. Sevgilisini sevindirmek arzusu Mevlûdu fedakârlığa katlandırdı. On kuruşu verdi, aynayı aldı, dağarcığına koyup köye götürdü.

— Bir adam karısının eski kocasile ne sayılır?..
— Derddaş!

— Ne diye şu sıska hergün elâleme kemiklerini gösterip duruyor?..
— Belki yalıyacak bir köpek çıkar diye!..

Evinden içeri girdiği zaman, boynuna atılarak kendisini karşılayan Elif'e, Mevlût, gülümsiyerek hediyesini uzattı. Elif sordu:

— Bu nedir ki?

— Al, ba! ben azıcık muhtarın oraya kadar gidiyorum.. Şimdi gelirim.

Kocası kapıdan çıkınca, kadıncağız aynayı eline korkarak, aldı. Evirdi, çevirdi. İçine baktı. Fakat bakar bakmaz, gönlünden gözlerine doğru bir göz yaşı tufanı kabardı. Elindeki cam parçasının içinde, pembe tenli, gök gözlü, sarışın bir kadın görmüştü. Elif gülümsedikçe o kadın da gülümsüyor, kaş çatınca o da çatıyordu.

Zavallı Elifin olanca kanı dondu, meçhul bir kurt kalbini kemirmeğe başladı. Aynayı elinden fırlattı ve odanın toprak zeminine yüz üstü kapanarak, hüngür güngür ağlamağa başladı.

Bitişik ahırda Mevlûdun anası keçileri sağıyordu. Gelininin hıçkırıklarını duyunca, süt çanağını yere bıraktı, koştu geldi.

— Elif, ne ağlıyorsun, öyle?

— Kocam, kasabadan benim üstüme bir karı daha almış?.

— Hani, nerede?

— Diha, orada!

Kocakarı, Elifin işaret ettiği tarafa baktı, yerde yatan bir cam parçasından başka bir şey görmedi.

— Haniya, gı?!

— Ahan.. İşte!

— Bu mu?

— Evet.

— Töbe yarabbim!

Kaynana, aynayı yerden salavat getirerek aldı, baktı. Fakat içinde, kendi buruşuk çehresinin, dişlek ağzının, kaşları dökülmüş çipil gözlerinin aksini görünce, gelinine döndü:

— Ayol, koca karının biri imiş! diye haykırdı, bunun için mi üzülüyorsun?!

Ercümend Ekrem

MAŞALLAH

Bay akşam evine sırsıklam ve şemsiyesiz gelir. Bunu gören bayan, bayrakları açar:

— Hani şemsiyen?

— Ah sorma bayan. O canım şemsiyeyi bugün kaybetmez miyim!,

— Allah müstahakkını versin!... Kaybettiğinin ne zaman farkında oldun?

— Tam yağmur dinip te şemsiyeyi kapamağa davrandığım zaman!..

PAHALI HEDİYE

Genç bir kız bir kuyumcu dükkânının camekânını seyrediyordu.

Kadınların zaafını bilen zengin bir adam yanına yaklaştı:

— Küçük bayan, galiba mücevherleri beğendiniz, dedi... Hangisini isterseniz size takdim edeyim. Çekinmeyiniz. Ne kadar pahalı olursa olsun, hazırım..

Genç kız, uzun uzun camekâna baktıktan sonra ince bir yüzük gösterdi:

— Ben tok gözlü bir kızım... Şununla iktifa ederim, dedi...

Zengin, aczile boynunu büktü:

— Maalesef buna servetim kâfi değil, dedi...

Kızın gösterdiği yüzük bir nişan halkasıydı!... 171

Kız — İşte, tam beni babamdan istemenin sırası: Ne elinde baston var, ne de ayağında ayakkabı!..

ERKEĞİN FENDİ

(Meliha gece sinemadan dönerken bir aralık arkadan hızlı hızlı yürüyen bir delikanlının kendine hitap ettiğini işitir.)

Melih — Bayan.. Affedersiniz.. Bayan..

Meliha — ....

Melih — Lûtfedin, bir dakika beni dinleyiniz!

Meliha — ....

Melih — Hakkımda fena fikir peyda ediyorsanız, haksızsınız!

Meliha — ....

Melih — Sizi temin ederim ki çok yanılıyorsunuz.. Sizden ne istediğimi bilseniz!

Meliha — Benim nasıl bir kadın olduğumu anlıyamadığınız için maalesef siz yanılıyorsunuz!.

Melih — Estağfurullah, hakkınızda hiç bir fena maksadım yok!.

Meliha — O halde ne için peşimden koşuyorsunuz?

Melih — Sizden bir hizmet, insanî bir hizmet istiyorum!

Meliha — (Merak ederek) Tuhaf, benden bu saatte nasıl bir hizmet istiyebilirsiniz?

Melih — Merhametinize iltica ediyorum.

Meliha — Benden her halde sadaka istemiyorsunuz, değil mi?

Melih — Bir lûtüf.. Bir inayet... Beni kapıma kadar götürmenizi!.

Meliha — Hakikaten çok tuhaf. Hiç bir erkek bir kadından böyle bir şey istememiştir!.. Peki, korkuyor musunuz?

Melih — Evet... Korkuyorum!

Meliha — Koskoca bir erkek için ne fena bir itiraf değil mi?

Melih — Fakat Bayan... Ben, hırsızdan filân korkmuyorum ki... Ben bir kadından korkuyorum!

Meliha — Bir kadından mı?

Melih — Evet, bana musallat olan, peşimi bırakmıyan müziç bir kadından!

Meliha — Peki, bunun için mi sizi eve götürmemi istiyorsunuz?

Melih — Tabiî değil mi ya!

Meliha — Hiç böyle şey de görmedim... Elin kadınıyla benim başımı belâya mı sokmak istiyorsunuz?

Melih — Hayır, o hususta hiç merak etmeyiniz.. Kendisi bana: «Seni ne zaman bir kadınla yanyana görürsem derhal bırakıp kaçar, bir daha yüzüne bakmam!» diye kaç defa söyledi... Şu halde sizi yanımda görünce derhal kaçacak.. Bu suretle ben de sizin sayenizde püsküllü bir belâdan kurtulmuş olacağım!.. Hayatı zehirlenmekte olan bir gençten bu kadar bir iyiliği dıriğ etmezsiniz, değil mi?

Meliha — Demek böyle bir hizmet için rasgele beni intihap ettiniz, öyle mi?

Melih — Rasgele olur mu? Sizin kibar kıyafetiniz, asîl tavrınız nazarı dikkatimi celbetti. Onun ayarında bir rakip olacağınızı düşündüm.. Onun için size müracaat ettim!.

Meliha — Şayet sizinle beraber gelecek olursam eve yalnız dönmem icap edecek.

Melih — Hayır, şimdi iki ihtimal vardır: Ya onu orada bulamıyacağız. Yahut bulacağız... Bizi görünce derhal kaçacak... Her iki ihtimalde de serbest kaldıktan sonra sizi kapınıza kadar götürmek vazifemdir..

Meliha — Gelirsem hiç bir tehlikeye maruz kalmıyacağımı temin eder misiniz?

Melih — Namusum üzerine size söz veriyorum..

(İkisi birden bir müddet yürürler.)

Melih — Şu sokağı dönünce evime gelmiş olacağız. Müsaade ederseniz kolunuza gireyim! Tesirin daha şiddetli olması için bizi kol kola görmesi lâzımdır...

(Sokağı dönerler.. Elli adım ötede bir kadının bir evin kapısı önünde bir aşağı bir yukarı dolaştığını görürler.)

Meliha — İşte... Galiba kendisi!.

Melih — Evet, kendisi... Fakat bizi daha görmedi.. Biraz daha ilerliyelim.

Meliha — Bizi gördü!.

Melih — Evet gördü!.

Meliha — (Mütereddit) Hani bizi görünce kaçacaktı? Hiç yerinden kımıldamıyor.

Melih — Evet... Tuhaf... Ben de buna hayret ediyorum!

Meliha — Demek tahmininizde aldandınız!.

Melih — Hayır. Aldanmadım.. Şey.. Galiba tereddüt ediyor... Sizin eve girdiğinizi gözile görmek istiyor!

Meliha — Peki, şimdi ne olacak?

Melih — Şey... Rica ederim, merhamet ediniz, beni bu kadından kurtarınız!.

Meliha — Nasıl kurtarayım?

Melih — Benimle birlikte eve giriniz.. Sizi eve girerken görsün.. Kâfi!

Meliha — Öyle şey olur mu hiç!

Melih — Ne yapalım, başka çare yok!.

Meliha — Garip şey... Tanımadığım bir adamın evine nasıl girebilirim?..

Melih — Rica ederim, bir iyilik ettiniz, yarıda kalmasın.. Oldu olacak, tamamlayınız!.

(Melih, kapıyı açar, Meliha içeri girer ve evin etrafında dolaşan kadın, pencerenin aralığından her akşam atılması usulden olan beş liralığı alıp yoluna devam eder.)

Çimdik

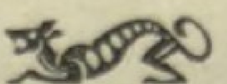

TAM OLSUN!

S... pejmürde halli bir adamdır. Başında kasketi eski, elbisesi partal, bilhassa ayakkapları patlaktır. Hattâ ekseriya ayaklarının parmakları potinlerinin ucundan dışarısını seyredecek kadar çıkmıştır.

Geçenlerde havaların bir aralık iyileşmesi üzerine bu kıyafet düşkününe muvakkat bir şıklaşma hevesi geldi. Baktı ki şıklaşmanın en ucuz şekli ayakkaplarını boyatmak... Derhal bir boyacıya koştu. Boyacı vazifesini yaptıktan sonra patlak potinlerini bezile parlatırken sordu:

— Tırnaklara cilâ ister mi?!...

BİR VECİZE

— Su nereden akarsa en fazla kuvvet peyda eder?

— Kadın gözlerinden!

Akbabanın anketi: 1

Yahya Kemal'e göre : **Hakikî san'atkâr!**

KULAKTAN KULAĞA..

HAKLI DEĞİL Mİ?

İki ahbap arasında:

— Yahu nişanlından nihayet ayrıldın mı?

— Ne yapayım birader? Bulup tuttuğum evi beğenmedi... Bu zamanda nişanlı bulmak ev bulmaktan daha kolay olduğu için ben de nişanlımdan ayrıldım!

BELLİ OLUR MU?

— Demin tesadüf ettiğin arkadaşına niçin nerede oturduğunu söylemedin?

— Ben hiç öyle ihtiyatsızlıkta bulunur muyum?

— Neden, alacaklın mıydı?

— Bugün değil ama, yarın olmıyacağı ne malûm!.

YORGUN

Misafir bayan, küçük Asım'ın yürüdüğünü görünce:

— Maşallah minimini ne zamandanberi yürüyor?

Diye annesine sorar. Anne:

— Sekiz aydanberi!

Cevabını verince misafirin oğlu afacan Sadık:

— Zavallı çocuk, der. Kim bilir ne kadar yorulmuştur.

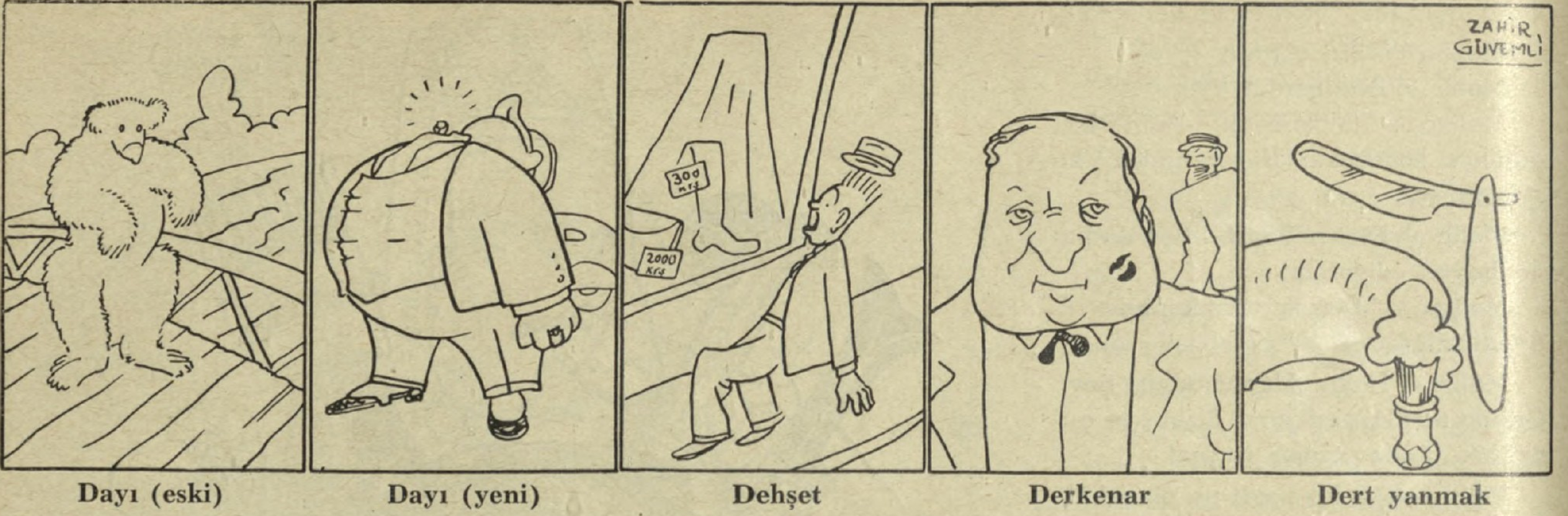
CEVAP!..

Hoca — (Talebeden birinin vazifesini tashih ederken) Bu kadar yanlışı bir kişi nasıl yapar? Anlamıyorum!

Çocuk — Ben yalnız başıma yapmadım, babam yardım etti!

173

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Dayı (eski) — Dayı (yeni) — Dehşet — Derkenar — Dert yanmak

DOST VEFASI!

Bay Nadir Nami, karısına:

— Bayan, dedi, akşamdır, gelen giden olur. Çay çıkarmak icap eder. Haydi gidelim de biraz pasta, bisküvi alalım...

Karı koca gidip kocaman bir kutu dolusu pasta aldılar.

Pazar akşamları salonları ekseriya kalabalık olurdu. Fakat o gün tesadüfen üç misafirden başka kimse gelmedi.

Onlar da gittikten sonra Nadir Nami, çay masasının üzerinde dolu duran iki pasta tabağını göstererek:

— Ayol, dedi, bu pastalar bayatlayıp ziyan olacak. Bari birine versek...

Karısı:

— İyi aklıma getirdin, dedi, apartıman kapıcısına verelim. Adamcağızı uşak gibi kullanıyoruz. Çocuklarına götürür.

Zile basarak kapıcıyı çağırdılar. Bayan, gazeteye sarılı sekiz on pastayı kapıcıya uzatarak:

— Hasan, dedi.. Al bu pastaları.. Çocuklarına götürürsün.. Bugün az misafir geldi de.. Başka şey zannetme, bayatlayıp ziyan olmasın diye veriyorum!.

* * *

Ertesi pazar gene pek az gelen oldu. Pastaların bir kısmı yine ziyan olmasın diye kapıcıya verildi.

* * *

Daha ertesi cuma tek bir misafir bile gelmedi. Avare kalan karı koca mükellef çay sofrasının hazırlandığı kabul salonlarında esneyip duruyorlardı.

Nadir Nami sinirlenmişti:

— İnsanlar böyledir zaten, biraz işlerim bozuldu ya... Artık kimse kapımızın ipini çekmez oldu...

— Benim de pek umurumda ya!... İstiyen gelir, istiyen gelmez!.

— Bir şey değil, dost zannettiğimiz herifler için beyhude külfete giriyoruz. Bundan sonra paydos... Artık pasta değil, zırnık bile almam doğrusu...

Ayağa kalkıp sinirli sinirli dolaştı. Sonra:

— Ben biraz çıkıp dolaşayım. Akşam da beraber gider bir yerde yemek yeriz, dedi.

Şapkasını giyip dışarı çıktı, merdivenleri ağır ağır inmeğe başladı. Sokak kapısına çıkacak camlı kapının önüne geldiği zaman, bir müddettenberi dostlarının kendisini terketmesinin hakikî sebebini öğrendi: Daha buzlu camlı kapıyı itmeden, dışarıda bir aşina ses işitti:

— Bay Nadir Nami yukarda mı?

Kapıcının sesi cevap verdi:

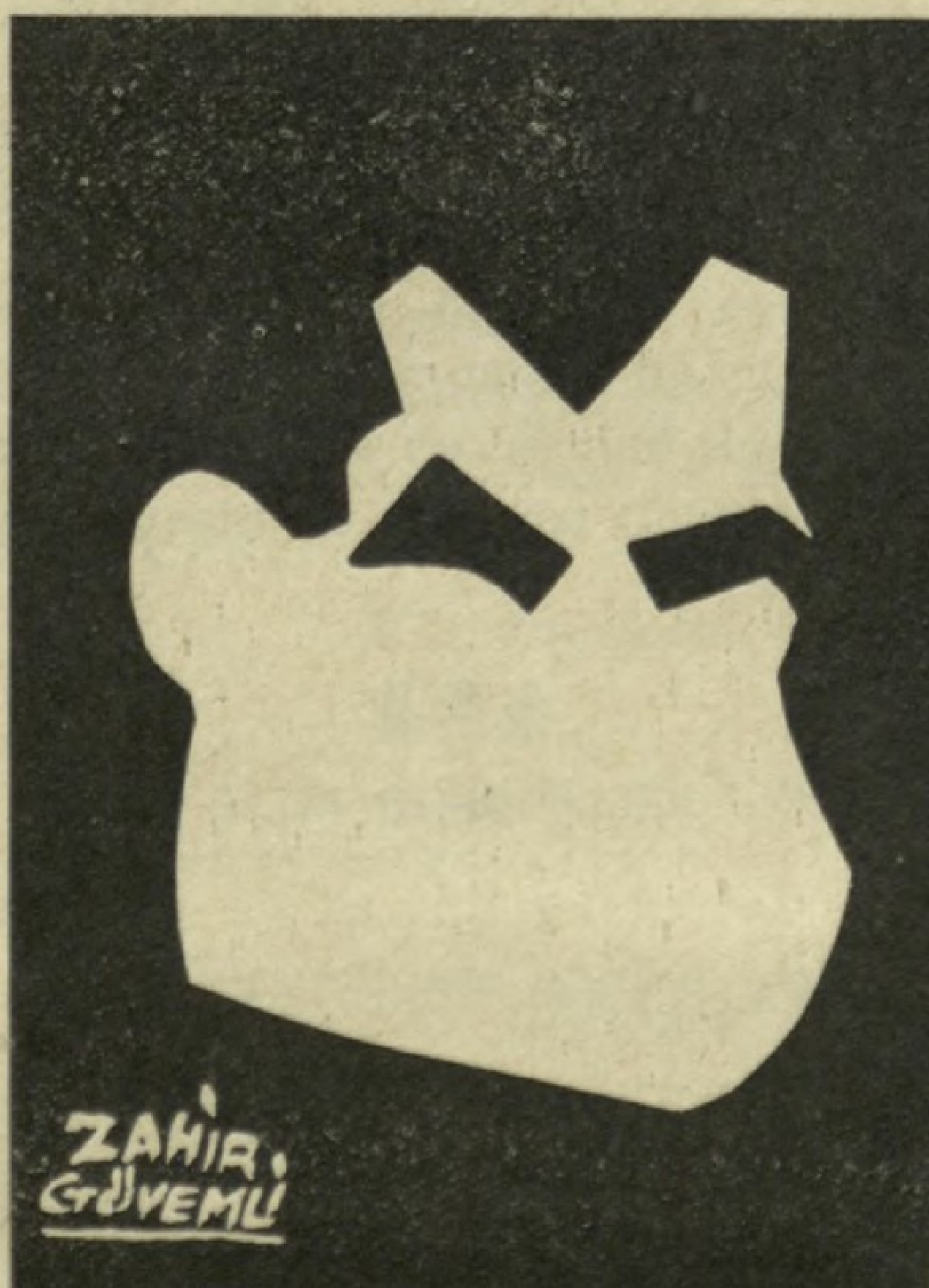
— Yok bayım. Şimdi önünüz sıra sokağa çıktılar..

— Ya!. Selâm söylersiniz.

Nadir Nami afallamış bir halde olduğu yerde kaldı. O böyle dururken karısile konuşan kapıcının keyifli keyifli şu sözleri söylediğini işitti:

— Karı, bu akşam işimiz iş! Bütün gelenleri geri çevirdik. Hazırlan, pastalar takımile bize geliyor!.

Şeytan

Şehir Tiyatrosu'nun: Galib'i!

ÂLEMDE

Kocası iki gün evvel ölen bir kadına baş sağ olsuna giden bir kadın hiç ummadığı bir manzara karşısında kalır: Matemzede olması lâzım gelen kadın, piyanonun başına geçmiş, «Şen dul» operetinden bir parça çalıyor!

Ne söyliyeceğini şaşıran ziyaretçi biraz kemküm ettikten sonra nihayet:

— Şey.. Ne yalan söyliyeyim, der, sizi bu vaziyette bulacağımı hiç ümit etmiyordum!

O zaman şen dul piyanosunu kapatarak:

— Öyle söylemeyin, diye cevap verir. Âlemde siz iki gün evvel gelseydiniz de benim halimi görseydiniz..

174

Ressamlarımızın köy dönüşü :

Ressam — Bak Hasan Çavuş, sizin köyün resmi...
Köylü — Amanın.. Acep bizim çoluk çocuktan kurtulan var mı?..

H İ Z M E T Ç İ !..

(Sahne: Dağınık bir kış odası. Bay, odada yalnızdır.)

BİRİNCİ MECLİS

Bay, sonra bayan

Bay — (Kapıdan seslenir) Gülüzar.. Gülüzar... (Bir saniye sükût) Hay kulağına kurşun akasıca... Gülüzar... Kız!...

Bayan — (Sesi derinden gelir) Aman bağırıp durma.. Yok işte...

Bay — Yabanın sürtüğü... Nereye defoldu sabah karanlığı?..

Bayan — (İçeri girer) Hasta imiş gûya... Doktora gitti!..

Bay — Hiç böyle kibar hizmetçiye de çatmamıştım.. Yahu hep hastayız be... Nezleden, öksürükten kurtulduğumuz yok... Ama, aldırış etmiyoruz yine!..

Bayan — Canım zati bunlar hep bahane.. Ben, kızın gidişatını pek beğenmiyorum..

Bay — Ne gibi? Durucülardan değil mi yoksa?.

Bayan — Öyle galiba...

Bay — Pek âlâ.. Cehenneme kadar yolu var.. Yabanın mızmızına yalvaracak değiliz a...

Bayan — Öyle ama, bu dördüncü ay oluyor.. Beşerden ne eder?

Bay — Yirmi lira...

Bayan — Gördün mü bir kere!...

Bay — Haydi canım sen de!.. Bu kadar yediğine, içtiğine saysın!.. Eline de bir iki buçukluk sıkıştırırız!...

(Birden kapı açılır, hizmetçi girer).

İKİNCİ MECLİS

Bayan - Bay - Hizmetçi

Bay — Oooo... Gel bakalım.. Doktora mı gittin kız?

Hizmetçi — Evet efendim..

Bayan — Tabiî hiç bir şeyin yok, dedi!...

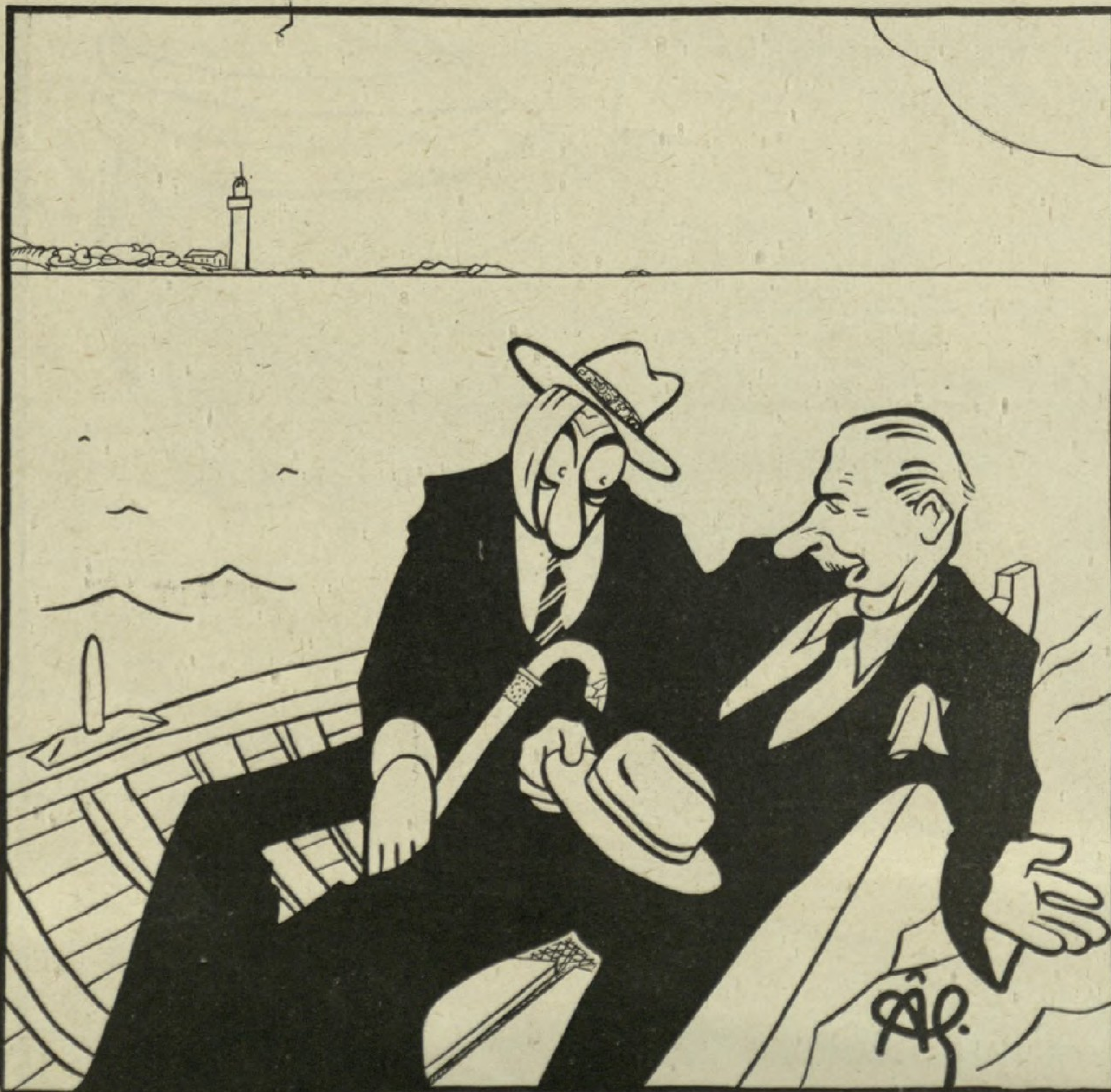
Hizmetçi — (Gülümser) Hayır bayancığım.

Bay — Ne... Hasta mısın?.. Allah Allah.. Hiç böyle elma yanaklı, kiraz dudaklı hasta da görmedim... Ne ilâç verdi bakalım?..

Hizmetçi — İstirahat!..

Bay — İstirahat mı?. Ona ihtiyacın yok senin!.. Günde kırk sekiz saat uyuyorsun!.

Hizmetçi — İstanbulda olmaz, diyor... Muhakkak köye gitmek lâzımmış!..

— Yakında, Fenerbahçe de Büyükada gibi olacakmış...
— Yaaa... Demek oraya da kokudan, sinekten yanaşılmıyacak!

Bayan — A kızım, buranın da köyden ne farkı var.. Bak, etrafımız açıklık... Hem ben de sana yardım ederim...

Hizmetçi — Eksik olmayınız bayanım. Zati evin ne işi var ki... Bir yemek, bir çamaşır, bir bulaşık, bir de ortalık...

Bay — Ha şunu bileydin!..

Hizmetçi — Fakat vücudüm tepdilhava istermiş.. Artık izin verirseniz...

Bayan — Demek kararın kat'î!..

Hizmetçi — Ne yaparsınız... Can her şeyden üstün...

Bay — Doğru, doğru... Öyledir!..

Bayan — Peki, yolculuk ne zaman?

Hizmetçi — Müsaade ederseniz şimdi...

Bayan — A... Vallahi Gülüzar çok canım sıkıldı bu işe!...

Bay — Ne yapalım yahu, berat ve mühürle almadık ya.. Kısmet bu kadarmış.. Haydi kızım, Allah selâmet versin..

Hizmetçi — (Etek öper) Hakkınızı helâl edin efendim...

Bay — Ha... Helâl olsun ya. Şey... Sana biraz da borcumuz vardır değil mi?. Dur bari... şu iki buçukluğu al.. Malûm ya, şimdi ay nihayeti.. Sonra mektup yazarsın, biz alt tarafını posta ile sana yollarız..

ÜÇÜNCÜ MECLİS

Bay - Bayan - Müdür - sonra hizmetçi
(Sahne: Bir hizmetçi idarehanesi)

Bayan — Bir hizmetçi istiyorduk...

Bay — Bizimki bugün gitti de.. Hani rahat battı, derler!..

Bayan — Evimizin işi pek azdır..

Müdür — Öyle mi?.. Peki.. İyi bir tesadüf oldu.. Talihiniz varmış, bana da şimdi size lâyık bir kız geldi.. Genç, güçlü kuvvetli.. İşgüzar... Yerinden bugün çıkmış..

Bay — Âlâ.. Çok âlâ...

Müdür — Efendim ne insanlar var dünyada.. Kaç aydır biçareye on para vermemişler.. Sonra evin bütün hizmetleri de üstünde!.. Yemek, bulaşık, ortalık, çamaşır, ütü..

Bay — Tuu.. Vah zavallı vah.. Gelsin bizde rahatı görsün.. Hem kalabalığımız da yok. Bir Köroğlu bir Ayvaz.

Müdür — Durun, çağırayım size!..

(Yandaki kapıyı açıp seslenir)

Müdür — Baksana kızım, gel buraya... Gel... Sana öyle bir yer buldum ki!...

(Kapıdan, koltuğunda bohçasile eski hizmetçileri girer.)

Bay ve bayan — (Bir ağızdan) A... Bizim Gülüzar!...

Çimdik

176

— Dün denizde gene boğuluyordum..
— Ay, sen hâlâ nişanlanmadın mı?..

Aşk Muallimleri

Melâhat, yüzü gözü kıpkırmızı, telâşlı, heyecanla odadan içeri girdi ve daldan kopup çayıra düşen olgun bir meyva gibi, yer minderlerinden birine oturuverdi. Odada yalnız başına gazete okuyan arkadaşı Feriha, Melâhati o halde görünce mühim bir hikâye dinliyeceğini anladı.

Melâhat elini karnına bastırarak gülüyor, dizlerini asabiyetle birbirine vuruyor, söze başlamak için bu sinir nöbetinin geçmesini bekliyordu.

Nihayet anlattı:

— Eskiden mektuplarımı Sacit'e apartımanın kapıcısı kadın götürürdü. Fakat bu yeni apartımana taşınınca iş güçleşti. Kocamın da şüpheleri artmıya başlamıştı. Nihayet altımızdaki katta oturan çocuğu kandırdım ve mektuplarımı onunla göndermeğe başladım. Sen bu çocuğu görmedin, değil mi? Ya on üç, ya on dört yaşında... Kıvırcık sarı saçları var... Gözleri tatlı mavi... Biraz daha büyürse güzel bir delikanlı olacak ama, şimdiden bir kadını düşündürecek kadar değil... Neyse... Bu çocuğun bir iki kere çenesini okşadım, bir defa ona büyük bir çikolata hediye ettim. On beş gündenberi, Sacit'ten bana, benden Sacide zarf taşıyor. Doğrusu çocuğa karşı biraz da mahcubum. Benim için hemen her gün yoruluyor. Para verilmez tabiî. Kıymetli bir hediye alsam, ailesi şüpheye düşer. Ne yapsam? diye düşünüyordum.

«Bugün kocam evden çıktıktan sonra yalnız başıma divana uzandım ve demin senin yaptığın gibi gazete okumağa başladım. Odaya Mecdi girdi. Yani o çocuk. Benim eve istediği zaman girer çıkar. Adeta aileden biridir. Bana gene Sacit'ten mektup getirdi. Güzel bir iki sözle çocuğu okşamak istedim:

«— Yoruluyorsun Mecdi, dedim.

Birdenbire sözümü kesti:

«— Doğrusunu isterseniz dedi, sahiden yoruluyorum. Ben artık size bu ağır hizmeti yapamıyacağım.

«Hem şaşırdım, hem de utandım, çocuğun ne yüzüne bakabildim, ne de «Niçin?» diye sorabildim. Fakat o, sözünü tamamladı:

«— Ben hiç kimseye mektup yazmanızı istemiyorum, dedi.

«— Niçin Mecdi?

«— Hoşuma gitmiyor işte...

«— Öyle ise bundan sonra ben seni bu zahmete sokmam.

«— Hayır... sade o değil. Hiç kimseye mektup yazmanızı istemiyorum. İster ben götüreyim, ister başkası... Mesele orada değil.

«Mecdi, adeta büyük bir adam gibi söz söylüyordu. Şaşırdım kaldım ve ne demek istediğini bir türlü anlıyamadım.

«Ben hayret içinde iken, o şeytanca gülümsüyordu, etrafına bakarak yavaş sesle dedi ki:

«— Ben zannettiğiniz kadar çocuk değilim. Benden başka birini sevmenize müsaade edemem!

«— Neler söylüyorsun Mecdi? Diye yerimden fırlamak istedim, fakat hemen geldi, dizlerimin yanına oturdu ve ellerimi tuttu:

«— Anladın ya, bir daha Sacit'e mektup yazdığını duymayayım... dedi.

177

«Sinirli bir gülüşle sordum:

«— Yazarsam ne yaparsın?

«— Ne mi yaparım? Kıskanç erkeklerin ne yaptıklarını bilmiyor musun? Elimden gelen her şeyi yaparım!

«Eyvah... Adeta tehdit ediyor. Bu çocuk beni öldüremez ama rezil edebilir. Kocama her şeyi söyler, bütün dünyaya meseleyi anlatır, beni mahveder. Ben bunları düşünürken, halimden korktuğumu anladı. Evvelâ, yanımda duran mektubu aldı, parçaladı, cebine attı. Sonra boynuma sarıldı:

«— Bugünden itibaren benimsin. Kocandan ve benden başka hiç kimseyle... Anladın mı? Anlıyor musun? Ha? Anlıyor musun?.

«Beni kolları arasında öyle kuvvetli sıkıyordu ki gözlerim yaşardı. İşte o vakit bu sporcu neslin ne yaman şey olduğunu anladım. Şimdi söyle bakalım, bu yumurcağın elinden nasıl kurtulayım?»

Feriha gülümsiyerek düşündü ve kahkaha ile cevap verdi:

— Onu da koleksiyona sokacaksın. Başka çare yok.

— Yumurcak zaten koleksiyona bugün girdi, elinden kurtulamadım, fakat bundan sonra ne yapayım?

— Bundan sonra da hepsini birden idare edersin.

— Fakat, Mecdi daha çocuk... Onunla nasıl uğraşayım?.

— Fena mı? Ders verirsin, yetiştirirsin, sonra da eline şahadetnamesini verir, bana gönderirsin. Bende stajını yapar.

— Ondan sonra?

— Ondan sonra da münasip bir memuriyete tayin ettiririz, yani, evlendiririz!

178

Çekirge

HERŞEY

52 sayfa 10 Kuruş

En güzel yazı, en güzel resim

Herşey nasıl hazırlanıyor?

HERŞEY, Türkiyede eşi görülmemiş bir güzellikte ve zenginlikte çıkmak iddiasile hazırlanıyor. Mithat Cemal, Peyami Safa, Faruk Nafiz, Halid Fahri, Orhan Seyfi, Yusuf Ziya, Mahmud Yesari gibi en tanınmış edebî şöhretler, HERŞEY okuyucularının edebiyat ihtiyaçlarını, en güzel ve en yeni makaleleri. hikâyeleri ve şiirlerile karşılıyacaklardır.

Ressam Münif gibi, dünya ölçüsünde bile kıymetli bir san'atkâr, HERŞEY'in dört renkli kapak ve hikâye resimlerini üstad fırçasile hazırlamaktadır.

Ressam Necmi Rıza, ressam Zahir Sıtkı, HERŞEY'in bütün resim işlerini, sayfa şekillerini, ince zevkleri, san'atkâr itinalarile sabahtan akşama kadar uğraşarak tesbit ediyorlar.

Holivutta ilk Türk Kadını

Yazan: Semiha Hikmet Feridun

On bir ay evvel Hikmet Feridun'la büyük bir dünya seyahatine çıkan ve Holivut'a giden Bayan Semiha Hikmet Feridun, **HERŞEY**'e, yıldızlar dünyasının esrarını anlatacak.

İKİZLER!

Eşsiz bir tarihî hikâye

Tanınmış bir ilim adamımızın, tarih sayfalarından çıkardığı bu uzun hikâye, şimdiye kadar hiçbir eserin veremediği heyecanlarla dolu, büyük bir aşk ve kahramanlık destanıdır.

Herşey sayfalarında

İstediğiniz her şeyi bulacaksınız: Edebiyat, tarih, musiki, resim, röportaj, moda, spor, sinema, ev işleri, elişleri...

Pek yakında çıkıyor.

SÜT

Ayyaşın biri şikâyet ediyordu:

— İsmim ayyaş çıkmış. Herkes beni gece gündüz rakı içer zannediyor.

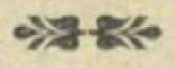
Biri dayanamadı:

— Yâni pek de yanlış değil galiba.

— Şimdi içtiğime bakma. Zaman oldu ki bir sene ağzıma sütten başka bir şey koymadım!

İnanmadılar. O ısrar etti:

— Sahi söylüyorum, yahu! Tam bir sene anamdan süt emdim!

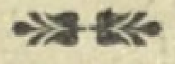
NASİHAT

Baba ile oğul arasında:

— Oğlum! Tıb Fakültesinden ne çıkacaksın?

— Göz hekimi!

— Beni dinlersen dişçi ol. İnsanların gözü iki tane, fakat dişleri otuz iki tanedir!

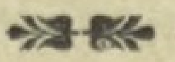
MİNNET!

Bay N... hastalanıp doktoruna haber yollamış.

Şu kesat zamanda doktor yağlı kuyruğu ele geçirince bir daha bırakır mı hiç! Sabah gelmiş, öğleyin bir daha gelmiş, akşam gene uğramış...

Ertesi gün Bay N... sabah karanlığında doktoru karşısında görünce:

— Hay Allah senden razı olsun, Doktor! demiş. Sen olmasan âdeta hastalığımı unutacağım!

TAVAN

İstanbuldan köyüne dönen bir köylü, hemşerilerine şöyle anlatıyordu:

— İstanbul evleri çok yüksektir. Bir gece bir eve misafir oldum. Yattığım oda öyle yüksekti ki tavan görünmüyordu!

İhtiyar bir köylü, sakalını sıvazlıyarak gülümsedi:

— Evlât, misafir olduğun evde galiba senin yatağını bahçeye sermişler!..

— Canım, banyoda olduğumu söylemedin mi?..
— Söyledim: Zararı yok, ben yüzme bilirim, dedi!..

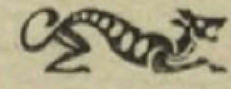
ŞAKAYA GELEMEZ!

İki kişi bir gazinoda hararetli hararetli konuşurlar. Bir aralık biri muhatabının kendini dinliyecek yerde dikkatle sabit bir noktaya baktığını fark eder. Bu musirrane bakışın lüzumundan fazla devam ettiğini görünce sinirlenir:

— Kuzum Allah aşkına, bu kadar dikkatle nereye bakıyorsun? der. Sana lâkırdı söylüyorum... Dinlesene.

Öteki gözünü ayni noktadan ayırmadan cevap verir:

— Kusura bakma birader, pardösümü astığım yerden çalacaklar diye korkuyorum.. Seninkini çalmışlardı da!..

BEREKET

— Yahu geçmiş olsun, dün sizin mağazaya hırsız girmiş...

— Öyle oldu!

— Zayiin fazla mı?

— Epeyce... Fakat hırsızlar dükkâna iki gün evvel girseydiler ziyanım çok fazla olacaktı.

— Neden?

— O zaman bütün mal fiyatlarından yüzde elli tenzilât yapmamıştım da ondan!.

KESAT

Kahve sohbetlerinden:

— Yahu ne hikmettir? Her şeyde bir bereketsizlik var...

— Ne demezsin birader, bizim tekir bile her sene altı yavru doğururken bu sene üç yavru doğurdu!..

Edebiyatta içki

Eski ve yeni şairlerin, içkiye ve sarhoşluğa dair yazdıkları güzel şiirler:

Bir niym neş'e say bu cihanın baharını,
Bir sagari keşideye tut lâlezarını!

Nedim

★

İç bade, güzel sev var ise aklü şuurun,
Dünya var imiş, ya ki yok olmuş ne umurun?

Ziya Paşa

★

Alamam doğrusu desti emele,
Bir kadeh ki dolaşır elden ele!
İstemem çare de olsa ecele,
Bir kadeh ki dolaşır elden ele!

Enver

★

Peymaneden döküldü meyi nâb bir yere,
Nur indi sandılar gören ahbâb bir yere!

Nailî

★

Öyle sermestim ki idrak itmezem dünya nedir?
Ben kimim, saki olan kimdir, meyü sahba nedir.

Fuzuli

Neş'e tahsil ettiğin sagar da senden gamlıdır,
Bir dokun bin âh dinle kâsei fağfurdan!

Lâedri

★

Öyle bir çaktım ki tersazadegânın aşkına,
Berka döndüm, neşri envar eyledim meyhanede!

Naci

★

Merhaba ey camı minayı meyi yakut renk,
Devri gelsin senden öğrensin sipihri bidirenk!

Baki

★

Sermestii şarâbile mecliste dün gece,
Bir câm, bir de la'li lebin sundu muğbeçe,
"Pirümugan olsâsı acep meşrebimcedir!„

Orhan Seyfi

★

Cem bezmi câmı kurduğu gün şad olun dedi.
Ey dilharâplar, için, âbad olun dedi!..

Yahya Kemal

179

Bir Rüyanın Hatırası

Tefrika No. 9

MAHMUD YESARİ

— Adam sende, ne derlerse desinler? Hiç aldırış etmem!

Diyemiyordu. Çıkacak dedikodular, er geç, kocasının kulağına da gidecekti. Remide, kendisini ne kadar müdafaa etse, inandırabilecek miydi? İnandırmak güçtü. Kocası, bu dedikoduları nasıl karşılıyacaktı?

Ya ayrılırsa?.. Zenginliğe, refaha, rahata, lükse alışan genç kadın için bu ayrılık, ölmekle beraber olacaktı.

Köşkten çıkmış, ağır ağır yürüyordu. O gün Cin'e de söz vermişti. Cayıp geri mi dönmeliydi?

İskeleye yaklaşıyor, hâlâ bir karar veremiyordu. Düşündüklerini Cin'e de söyliyemezdi. Cin, belki aklından geçenleri saklamağa lüzum görmez, kahkaha ile gülerdi. Kahkaha ile gülmese bile, «modern» bir kadının böyle endişelerini garip, tuhaf buluyordu. Remide onun gözünde, gülünç olacaktı.

Genç kadın, anî bir kararla döndü, tekrar köşke doğru yürümeğe başladı. Kendine güldürmek; garip, tuhaf görünmek, gülünç olmak istemiyordu. Köşke girer girmez, kendini sofadaki hasır koltuklardan birine attı; biraz şaşkın bakınan hizmetçiye:

— Hava çok sıcak, dedi. Yürürken başım döndü, gözlerim karardı, içime fenalık geldi. Güneş çarpacak diye korktum. Bahçıvana söyle, doğruca iskeleye gitsin; hasta olduğumu, kayığa binemiyeceğimi söylesin. Sen de, bana, soğuk, ama çok soğuk, buz gibi bir limonata yap. Öyle hararetim var ki...

Köşkte, ağa vurmuş balıklar gibi çırpındı. Akşamı güç etti. Güneş çekilip te serinlik basınca, otomobili garajdan çıkarttı, direksiyona geçti, Kadıköye doğru gitti.

Giderken ve dönerken yolda hep ayni şeyi düşünüyordu:

— Buna, bir çare bulmalı... Bir çare bulmak lâzım.. Cin'den başkalarile de ahbap olmalı... Fakat kimlerle? Cin'in tanıdığı çok... Ama, nasıl insanlar? Bilmiyorum ki... Ahbap bulmak kolay... Yalnız, bunun bir sonrası var. Ya, onlar, benim konuşmam münasebet almıyacak insanlarsa? Kadın ahbaplarım olsa, daha iyi ama...

Bunu, fazla düşünmedi.

— Kadın ahbaplarım olsa, daha iyi ama...

Burada, tereddüt geçiriyordu. Neden? Buna, kendi de şaştı. Kadın ahbaplar olursa, iyi eğlenemiyecekler miydi? Araya kıskançlık mı girecekti?

Bu düşünce genç kadını dalgınlaştırmıştı:

— Acaba, onu, sevmeğe mi başlıyorum?

Kahkaha ile gülmeğe başladı. Niçin, neye gülüyordu? Bunu, kendi de anlamıyordu.

Remide, bütün gece uyumamıştı. Onun, yatakta sağa sola döndüğünü, hattâ ara sıra kalkıp sofaya çıktığını duyarak uyanan kocası soruyordu:

— Ne var, karıcığım? Hasta mısın?

Genç kadın, büsbütün canı sıkılarak:

— Bugünkü sıcak, bana pek dokundu. Hiç uykum yok! diyordu.

— Denize de girmemişsin; ihtimal ondandır.

— İhtimal!

Sabaha karşı, yorgun, bitik uyuyakalan Remide öğliye doğru, ter içinde uyandı. Plâja gidip denize girecekti. Terden ıslak kombinezonunu değiştirirken telefon çaldı; biraz sonra, hizmetçi kız, odaya girdi:

— Sizi telefondan çağırıyorlar:

— Kim?

— Bayan Ferda.

— Remide, sırtına geçirdiği kombinezonunun buruşan eteklerini düzeltmeden, telefon olan odaya koştu, makinenin açık bırakılmış kolunu aldı:

— Alo! bonjur Ferda!

Ferda, cevap veriyordu:

— Ne vefasızmışsın! Bu kadar da unutmak olur mu? Demek, ben, sizi aramasam, siz, beni hiç aramıyacaksınız. Gücensem de haksız mıyım?

— Haklısın, ruhum! Fakat seni unutmuş değilim. Bugün mektup yazacaktım.

— Yalan! Gönlümü almak için söylüyorsun.

— Vallahi yalan değil. Sen, şimdi neredesin?

— Tahmin et bakayım.

— Bırak şakayı... Sesin yakından geliyor, Kadıköyde misin?

— Biraz yakınlaştın; Feneryolunda, Şahendenin köşkündeyim.

— Ben, sizi, Adaya gitmişsinizdir, diye tahmin ediyordum.

— Hayır. Remideciğim. Bir yere gidemedik. Bizim küçük, hasta!

— Ya! Geçmiş olsun; nesi var?

— Mersi! Kolunda bir ur çıktı, röntgen tedavisi yaptırıyoruz. Yazlığa çıkarsak, haftada üç gün, çocuğu doktora götürüp getirmek çok güç olacak. Ah, öyle bunaldım ki...

— Vah, Ferdacığım.

— Vah ki, vah!

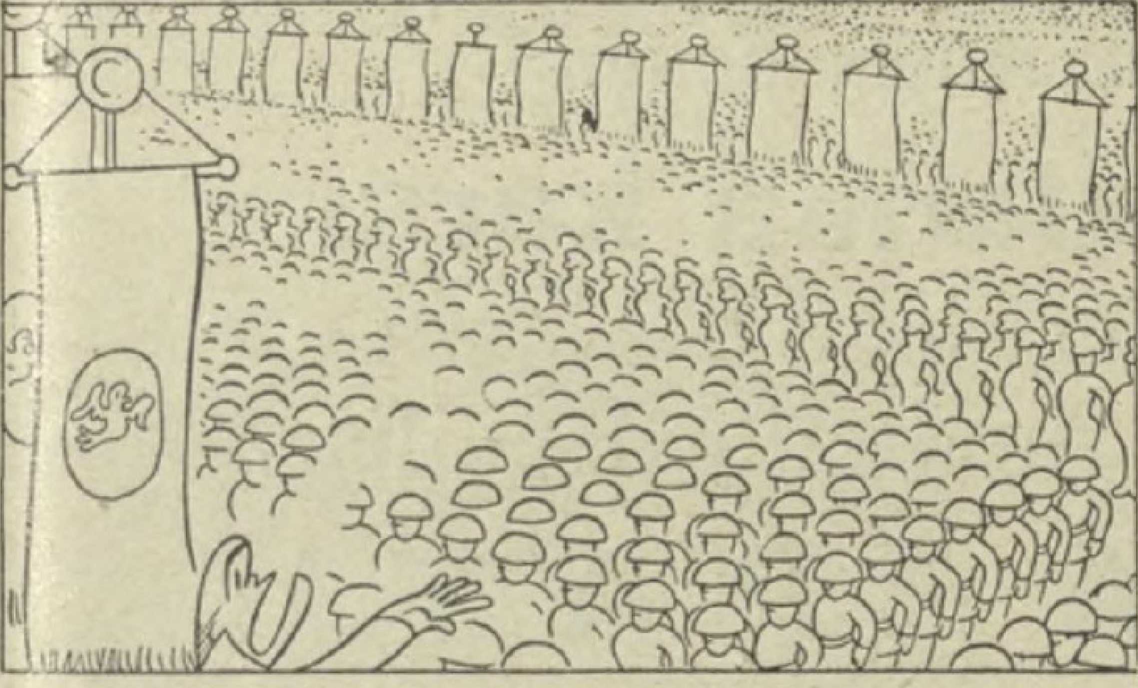
— Bir iki gün için, bana gelemez misin?

— Çok istiyorum ama... Köşkünün telefonu olduğunu, Şahendeden öğrendim. Pek göreceğim geldi.

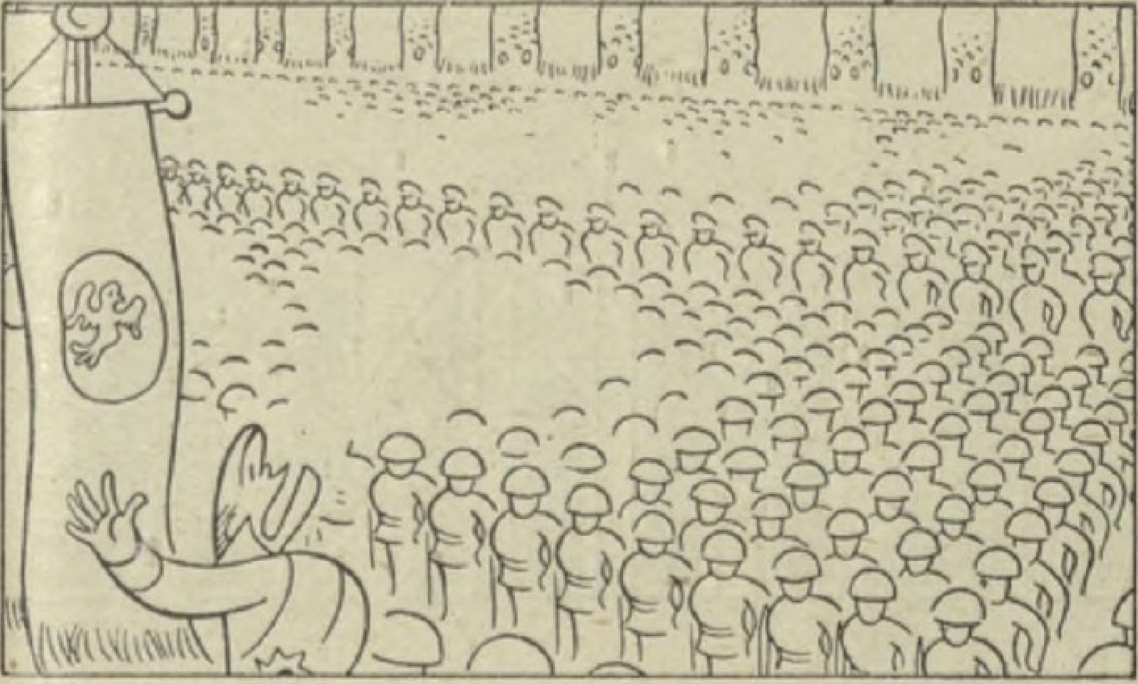
— Hafta içinde gelir misin? Seni, otomobille Kadıköy iskelesinde beklerim.

(Arkası var)

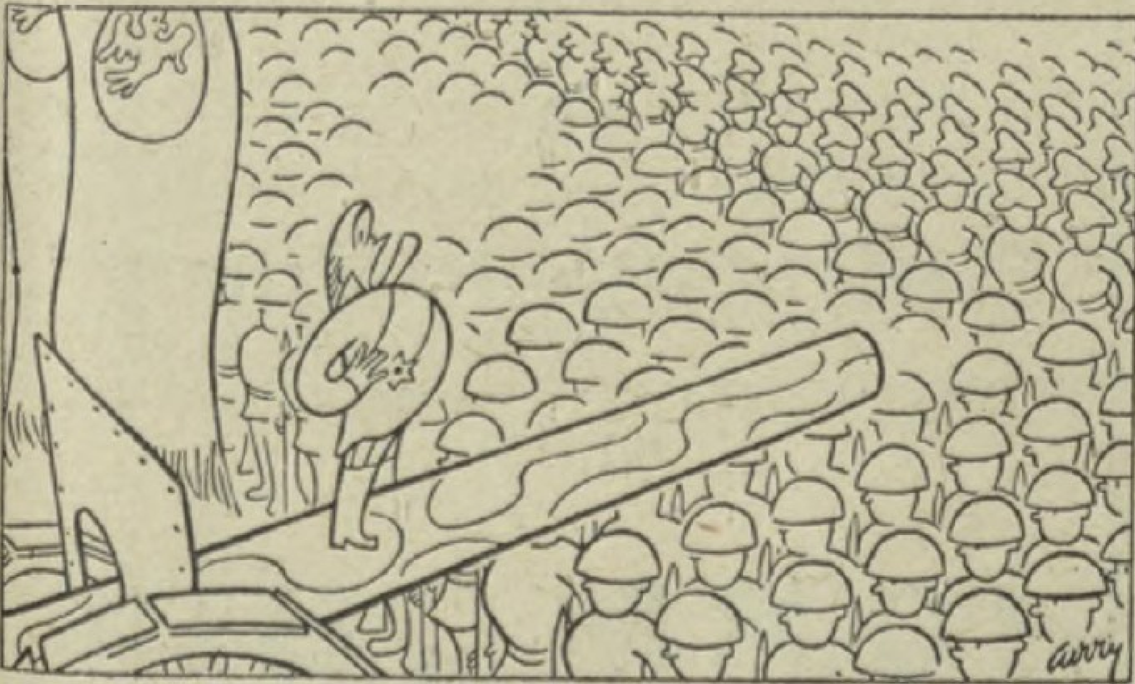
Ecnebî Karikatürleri

Küçük diktatör

Bütün dünyaya

Sulh vadediyor!..

[Fransız karikatürü]

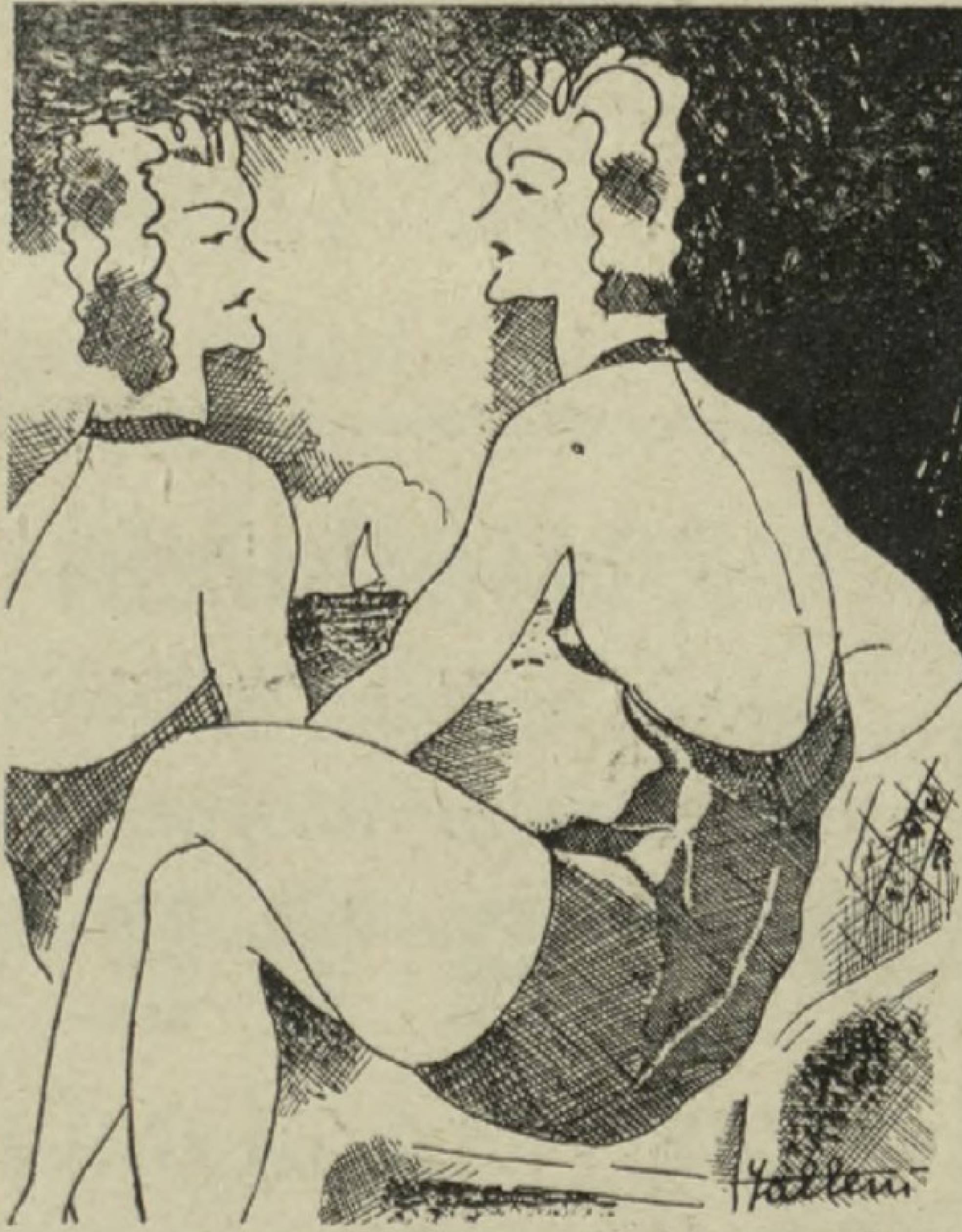

Kadın asker olursa:

— Kumandan seni görmek istiyor..

— Bugün imkânı yok.. Terzi yeni asker elbiselerimi getirmedi!

[Fransız karikatürü]

— Onu tanımadığın halde pek kıymetli bir adam olduğunu nereden biliyorsun?

— Bankada kasadarmış!

[İtalyan karikatürü]

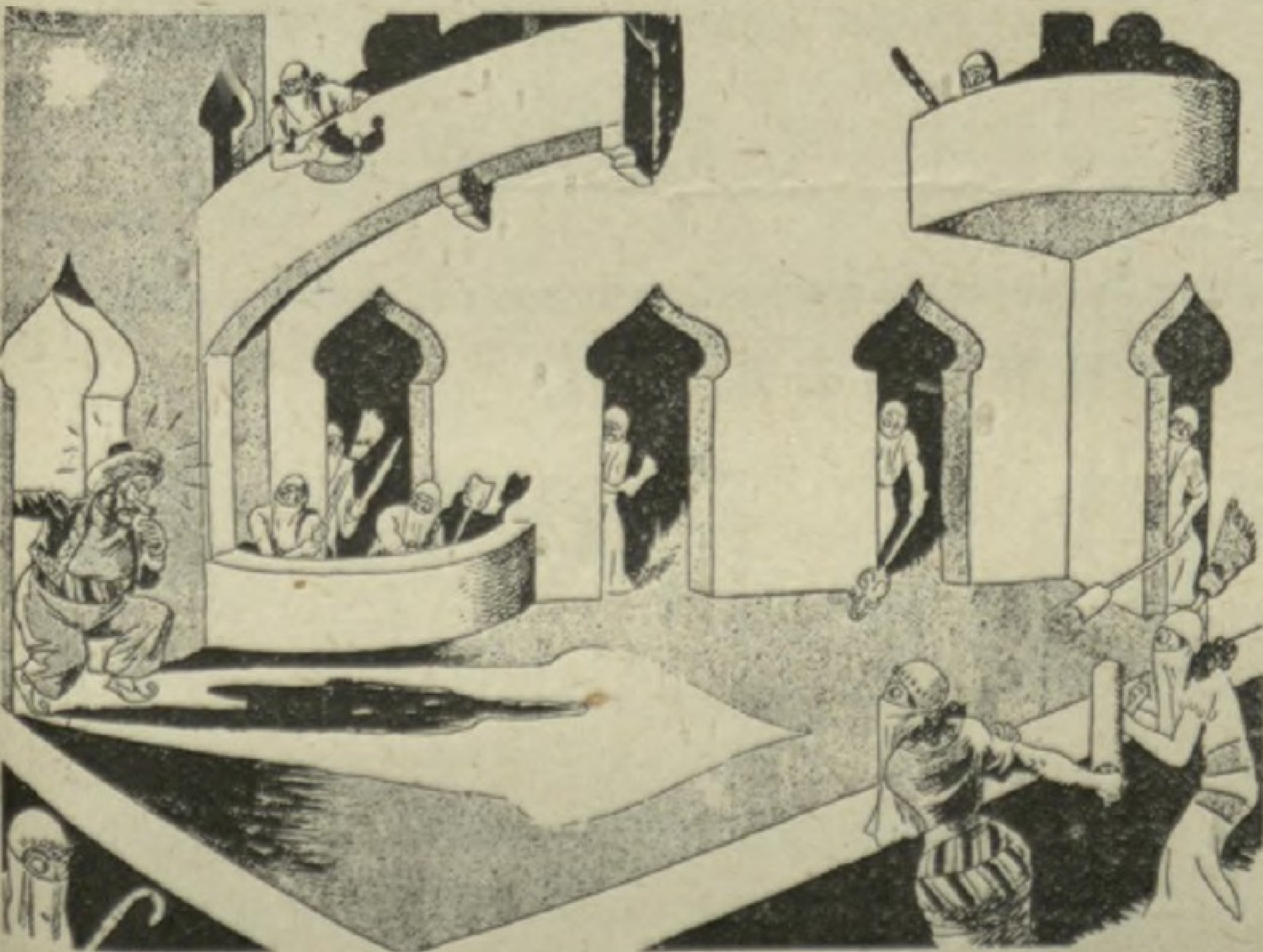
— Kuzum doktor, bize biraz tenzilât yapınız: Hastalık bütün mahalleye kocamdan yayıldı!

[Fransız karikatürü]

Müşteri — Hayır, ben traş olmağa gelmedim: Bugünkü gazeteleri okuyup gideceğim!

[Alman karikatürü]

Sultan, o akşam saraya biraz geç kalmıştı!..

[Amerikan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Nezle hastalıkların kara habercisidir

GRİPİN

bir kale gibi sizi müdafaa eder.

Gripin nezleyi ve gripi geçirir, harareti düşürür.

Baş ve diş ağrılarına, romatizma sancılarına, sinir ve adalelerdeki ıstıraplara karşı en kuvvetli deva Gripindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli olduğu günlerde sıhhatinizi korumak için şüphesiz Gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. İsmine dikkat. Taklidlerinden sakınınız ve Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

182 **Yusuf Ziya**

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

DENİZ BANYOSU ALANLARA

MÜJDE:

BİRÇOK TECRÜBELERDEN SONRA

Güneş yanıklarına karşı

ÇARE BULUNDU

Fennî ve sıhhî bir surette imâl edilen

VİROZA PATI

Bilûmum yanıklar, tıraş yaraları v. s.

TEDAVİ EDER

NEVRALJI
NEZLE
BAŞ ve DİŞ
AĞRILARI

NEOKALMİNA

BÜTÜN
AĞRILARI
DİNDİRİR

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz kalmasını isterseniz

PERTEV

DİŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DİŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır ve diş etlerini kuvvetlendirir.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

BASUR MEMELERİNİ

REKTA PATI ile tedavi ediniz

İç ve dış basur memelerinde, basur memelerinin her türlü iltihaplarında, cerahatlenmiş fistüllerde, kanayan basur memelerinin tedavisinde daima muvaffakıyetle şifayı temin eder.

ŞARK İSPENÇİYARİ LÂBORATUVARI, İSTANBUL

Buruşmuş ve ihtiyarlamış

Bir cildi gençleştirmiştir.

Viyananın tıbbî mecmuaları, bütün dünyayı **hayrette** bırakan fennin, en son **muzafferiyetini ilân ediyorlar**. Buruşuklukların **yalnız sebebi teşekkülünü** değil, onların izale çaresini **de bulmuşlardır. Anneler**, hattâ büyükanneler, **gençliklerindeki taze ve** açık tenlerini 50 ve 60 **yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki** buruşuksuz ve **yumuşak ciltlerini temin** edebilirler.

Hastanelerdeki tcerübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. **Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve** besleyici unsurlarını **kaybeder. Bu unsurlar, şimdi** büyük bir itina ile **seçilmiş genç hayvanlardan istihsal** olunabilmektedir. **Cilt, bu cevherle beslenildiği** takdirde yeniden tazeler **ve gençleşir. İşte Viyana** Üniversitesinde Prof. Dr. **Stejskal idaresinde yapılan** tecrübelerde elde edilen **şayanı hayret semereler budur**. Doktorun bu **şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde malî fedakârlıklarla Tokalon** Müessesesi tarafından temin **edilmiştir**.

Bir doktorun şayanı hayret bir keşfi

Biocel tabir edilen bu **canlı cilt** hüceyratı hülâsası **ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkibinde bulunur**. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde **60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu** görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmazdan evvel pembe rengindeki **Tokalon kremini kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir**. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görünürsünüz. **Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir**, açık mesameleri kapatır. **En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp** beyazlatır.

SAÇ

BAKIMI

Güzelliğin

En birinci şartıdır.

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur **DENTOL** diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikan istihzar edilen **DENTOL** diş suyu ve macunu diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. **DENTOL** bütün eczanelerle başlıca parfümörilerde satılır.

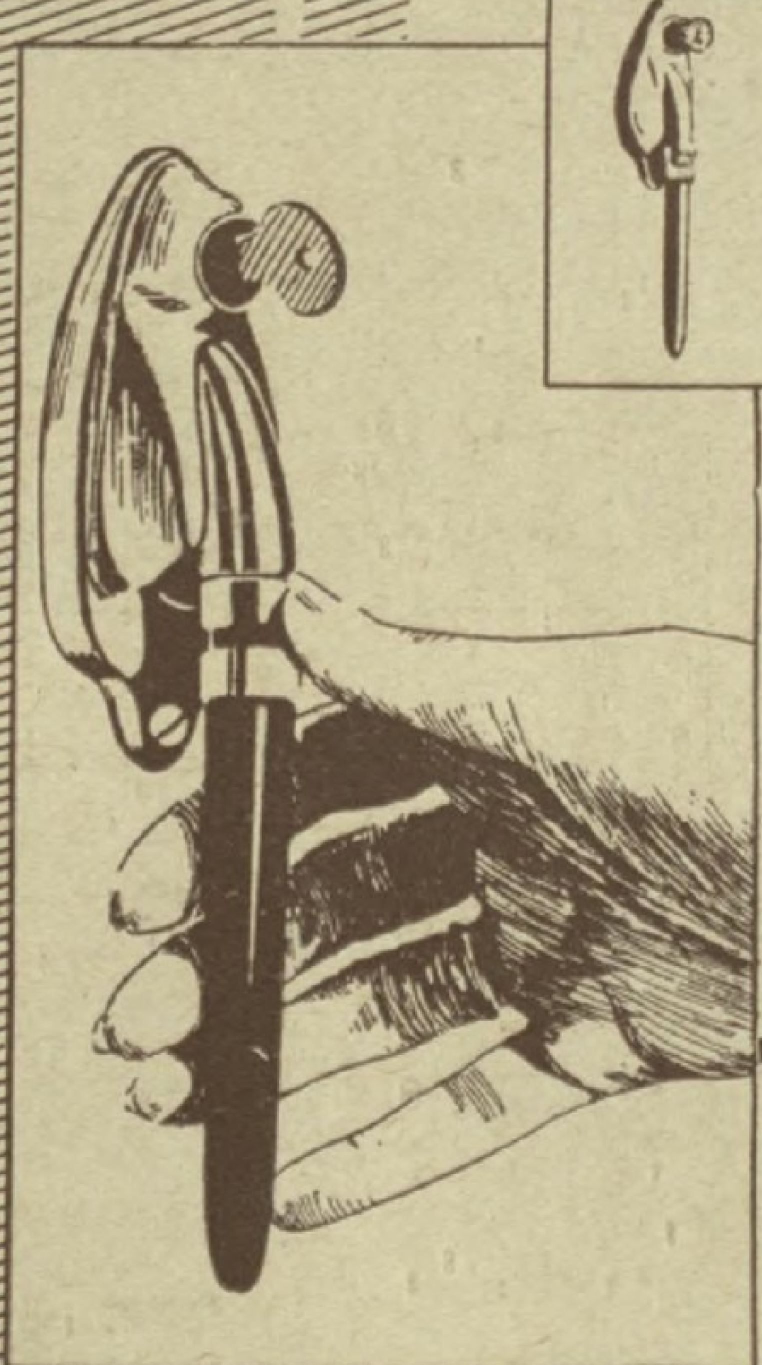

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde Parfümörilerde satılır.

183

BU SENE KELVINATOR DOLAPLARI KİLİTLİ OLARAK VERİLMEKTEDİR

KELVINATOR

KELVINATOR

VERESİYE SATIŞ SAHİBİNİN SESİ VE ACENTALARINDA

184